

नेपाल सरकारले अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको लागि विद्यमान नीति र कानून अनुसार हालसम्म प्रदान गर्दै आएका विभिन्न सेवा, सुविधा, अवसर र सहूलियतहरू (संक्षेपमा)

१. गंभिरताको आधारमा गरिएको अपाङ्गताको वर्गीकरण अनुसार चार प्रकारका परिचयपत्र (रातो, नीलो, पहेँलो र सेतो) प्रदान गर्ने व्यवस्था छ । उक्त परिचयपत्र हरेक जिल्लाको महिला तथा बालबालिका कार्यालयबाट प्राप्त गर्न सकिन्छ
२. सरकारी विद्यालय तथा क्याम्पसहरूमा निःशुल्क शिक्षाको व्यवस्था छ । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९)
३. शैक्षिक छात्रवृत्तीको व्यवस्था । २०६८/६९ को बजेट भाषण अनुसार सबै अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई छात्रवृत्ती प्रदान गर्ने भनिएको छ । (शिक्षा नियमावली २०५९)
४. विशेष शिक्षाको व्यवस्था । हाल काठमाडौं, भक्तपुर, ललितपुर, अर्घाखाँची, झापा, मोरङ्ग, धनुषा, सुनसरी, सप्तरी, काश्की, रूपन्देही, सुर्खेत, कैलाली, काभ्रे, बाँके, बागलुङ्ग, चितवन, सिराहा, महोत्तरी गरि १९ जिल्लामा ३४ वटा यस्ता विशेष कक्षाहरू संचालित छन् । (विशेष शिक्षा नीति २०५३)
५. प्राविधिक शिक्षा तथा तालिममा अपाङ्गता भएका व्यक्तिलाई केहि रकम छात्रवृत्ती स्वरूप प्रदान गर्ने व्यवस्था ।
६. शरीरिक कठिनाइको कारणले परीक्षामा निर्धारित समयमा लेख्न नसक्ने ठहर गरिएका अपाङ्गता भएका व्यक्तिको लागि वढीमा १ घण्टा ३० मिनेट सम्म समय थप दिन सकिने व्यवस्था । (शिक्षा नियमावली २०५९)
७. दृष्टिविहिन विद्यार्थीलाई परीक्षामा लेख्न सहयोगी प्रदान गर्ने व्यवस्था । (विशेष शिक्षा संचालन निर्देशिका २०६०)
८. नेपाल टेलीभिजनमा कार्यरत अपाङ्गता भएका व्यक्ति तथा उनिहरूका छोराछोरीलाई छात्रवृत्तीको व्यवस्था । (वार्षिक बजेट बाट व्यवस्था गरिएको)
९. उच्च शिक्षा अध्ययनका लागि अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूलाई छात्रवृत्ती आरक्षणमा २ प्रतिशत आरक्षणको व्यवस्था । (छात्रवृत्ती सम्बन्धी नियमावली २०६०, चौथो संशोधन २०६७)
१०. निशुल्क स्वास्थ्य परीक्षण तथा उपचारको व्यवस्था, अपांगता भएका व्यक्तिहरूको लागि शैया आरक्षित गर्नुपर्ने र ४१ प्रकारका औषधीहरू निशुल्क प्रदान गर्ने व्यवस्था । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९ र नियमावली २०३९)
११. निजामति सेवामा ५ प्रतिशत आरक्षणको व्यवस्था (निजामति सेवा ऐन २०४९)

१२. निजी क्षेत्रमा संचालित कलकारखानाहरूमा २५ जना भन्दा बढी मजदुर नियुक्ति गर्दा ५ प्रतिशतमा नघटाई अपांगता भएका व्यक्तिलाई कोटा छुट्याउनु पर्ने । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९ र नियमावली २०५१)
१३. शिक्षा सेवामा अपांगता भएका व्यक्तिलाई आरक्षणको व्यवस्था । (शिक्षा ऐन २०२८ को नविनतम संशोधन २०६५)
१४. दृष्टिविहिनहरूका लागि उद्योग मन्त्रालय मार्फत स्वरोजगार कार्यक्रम । २०६७ र ०६८ को स्वीकृत कार्यक्रम ।
१५. निजामति सेवामा रहेको अवस्थामा कुनै कारणले काम गर्न नसक्ने भएमा विशेष व्यवस्था तथा अशक्त वृत्तीको व्यवस्था ।
१६. जिल्लामा रहेका सरकारी तालिम केन्द्रहरू मार्फत अपांगता भएका व्यक्तिहरूको लागि निःशुल्क व्यावसायिक तालिमको व्यवस्था । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९)
१७. हवाई यातायातमा (घरेलु उडानमा मात्र) अपांगता भएका व्यक्तिलाई ५० प्रतिशत भाडामा छुटको व्यवस्था । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९)
१८. १५ जना भन्दा बढी यात्रु क्षमता भएका सार्वजनिक सवारीका साधनमा अपांगता भएका व्यक्तिहरूका लागि सीट आरक्षणको व्यवस्था । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९)
१९. अपांगता भएका व्यक्तिले प्रयोग गर्ने चार पाङ्ग्रे विशेष प्रकारको स्कुटरमा भन्सार छुटको व्यवस्था । (वजेट वक्तव्य २०६५/०६६ देखी निरन्तर)
२०. सार्वजनिक संरचनाहरू भौतिक रूपमा अपांगता मैत्री बनाउनु पर्ने व्यवस्था । (भवन निर्माण आचार संहिता २०६०)
२१. अपांगता भएका व्यक्तिहरूले प्रयोग गर्ने सहायक सामग्रीहरूमा भन्सार छुटको व्यवस्था । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९)
२२. अपांगता सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति तथा कार्ययोजना २०६३ मा अपांगता भएका व्यक्तिहरूलाई सहायक सामग्रीहरू प्रदान गर्नुपर्ने व्यवस्था ।
२३. स्थानीय विकास मन्त्रालयले जिल्ला, गा.वि.स. नगरपालिकाहरूको लागि जारी गरेका पुँजीगत अनुदान संचालन कार्यविधिमा अपांगता क्षेत्रमा वजेट छुट्याउनुपर्ने व्यवस्था ।
२४. अपांगता भएका व्यक्तिहरूको लागि सामाजिक सुरक्षा भत्ता दिने व्यवस्था । पूर्ण अशक्त अपांगता भएका सबैलाई रु. १००० मासिक र अन्यलाई तोकिएको कोटाको आधारमा रु.३०० मासिक । (स्थानीय विकास मन्त्रालय, सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रम संचालन कार्यविधि २०६५)
२५. घरजग्गा तथा आवास नभएका अपांगता भएका व्यक्तिलाई सरकारले व्यवस्था गरिदिने प्रावधान । (अपांग संरक्षण तथा कल्याण ऐन २०३९)
२६. आवश्यकता अनुसार अनाथालय तथा सुस्त मनस्थिति केन्द्रहरूको संचालन । (वालवालिका सम्बन्धी ऐन २०४८)

२७. नेपाली सेनामा कार्यरत व्यक्ति कुनै कारणले शारिरीक समस्या आइ सेवा निरन्तर गर्न नसक्ने भएमा अशक्त वृत्ती वा निवृत्ती भरणको व्यवस्था । ढ ण
२८. अपांगता भएका व्यक्ति प्रकाशक भई कुनै पत्रिका संचालन गर्ने भएमा विशेष प्राथमिकता र छुटको व्यवस्था ।
२९. शान्ति तथा पुनर्स्थापना मन्त्रालय द्वारा शसस्त्र द्वन्द्वमा अपांगता भएका व्यक्तिलाई विशेष सहयोग तथा सुविधा ।
३०. अपांगता भएका व्यक्तिलाई जग्गा रजिष्ट्रेशन दस्तुरमा २५ प्रतिशत छुट ।
३१. युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयले २०६६ र ६७ देखी अपांगता भएका युवाहरूको समस्या पहिचान तथा अध्ययन कार्यक्रम राख्न सुरु गरेको ।
३२. खेलकुद विकास ऐन २०४८ र खेलकुद विकास नियमावली २०४९ अनुसार अपांगता भएका व्यक्तिकोलागि विशेष खेलकुदको आयोजना गर्ने र यस विषयमा अध्ययन अनुसंधान गर्ने ।
३३. अपांग संरक्षण तथा कल्याण नियमावली २०५१ अनुसार आवश्यकता परेमा अपांगता भएका व्यक्तिलाई सरकारले निशुल्क कानूनी सेवा उपलब्ध गराउने प्रावधान रहेको छ ।
३४. अपांगता भएका व्यक्तिहरूलाई करमुक्त आयको दायरा सामान्य व्यक्तिको भन्दा ५० ले वृद्धि गरिएको । (आयकर ऐन २०५८, नयाँ संशोधन २०६५)
३५. नेपाल सरकार महिला बालबालिका तथा समाजकल्याण मन्त्रालयले ७५ वटै जिल्लामा समुदायमा आधारित पुनर्स्थापना कार्यक्रम संचालन गरेको छ र यो कार्यक्रम जिल्लामा कार्यरत अपांगता अधिकारको लागि काम गर्ने संस्था मार्फत नै संचालन गरिएको छ ।